Acatistul Naşterii Maicii Domnului

(8 septembrie)

Naşterea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu (8 septembrie):

https://www.academia.edu/44668252/Predici_la_Na%C5%9Fterea_Preasfintei_N%C4%83sc%C4%83toare_de_Dumnezeu_8_septembrie_

https://archive.org/details/nasterea-preasfintei-nascatoare

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri
Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Acatistul Naşterii Maicii Domnului:
https://www.youtube.com/watch?v=5rXQTnLrGsE

****

Troparul Naşterii Maicii Domnului: Naşterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea, că din tine a răsărit Soarele dreptăţii, Hristos, Dumnezeul nostru. Şi dezlegând blestemul a dat binecuvântare şi stricând moartea, ne-a dăruit nouă Viaţa veşnică.

Condacul 1

Astăzi uşa vieţii se deschide, astăzi raza Soarelui celui înţelegător răsare, astăzi Maica bucuriei se naşte spre mântuirea a toată lumea. Veseliţi-vă popoare şi vă bucuraţi şi cu credinţă, din inimă lăudaţi-o aşa: ***Bucură-te, dumnezeiască pruncă Maria, care astăzi te-ai născut spre bucuria şi mântuirea a toată lumea!***

Icosul 1

Soborul îngeresc şi neamul omenesc astăzi după cuviinţă să se veselească, pentru că Eva cea tainică în lume vine şi nădejdea aşteptării lui Adam se împlineşte. Pe care toţi, lăudând-o, aşa să-i zicem:
Bucură-te, că viaţa şi bucuria prin tine lumii se va trimite;
Bucură-te, steaua dimineţii cea înţelegătoare;
Bucură-te, steaua darului care vesteşti venirea în lume a veşnicului Soare;
Bucură-te, dimineaţă şi zori care aduci lumii veşnică nemurire;
Bucură-te, chemarea înapoi a celor ce de Rai s-au înstrăinat;
Bucură-te, chemarea înapoi a celor pe care şarpele i-a înşelat;
Bucură-te, cămară a tainelor mântuirii neamului omenesc;
Bucură-te, floarea milei şi a îndurării Părintelui ceresc;
Bucură-te, odor ales de Dumnezeu şi slava fecioriei;
Bucură-te, sălaşul cel cuvântător şi cămara cea sfântă a bucuriei;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă Maria, care astăzi te-ai născut spre bucuria şi mântuirea a toată lumea!

Condacul al 2-lea

Adam şi Eva să se veselească împreună cu tot neamul omenesc, căci împăcarea lui Dumnezeu cu oamenii s-a apropiat şi Maica milei la noi a sosit; pentru care, slavă dăm lui Dumnezeu, aşa: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Adam cu taina la început pe femeie cu numele vieţii a numit-o, ca la plinirea vremii, prin Eva cea tainică şi duhovnicească, viaţa lumii s-a înnoit şi bucuria în locul întristării a răsărit; pe care cu credinţă din inimă, o lăudăm aşa:
Bucură-te, răsăritul cel gândit al Soarelui celui neînserat;
Bucură-te, revărsarea bucuriei care ai alungat întristarea;
Bucură-te, roua milostivirii lui Dumnezeu, prin care arşiţa păcatului se răcoreşte;
Bucură-te, roua cea de viaţă aducătoare, prin care roua morţii se tămăduieşte;
Bucură-te, lăcaş prea sfânt şi Raiul cel gândit al desfătării;
Bucură-te, fântâna darurilor şi izvor al mângâierii;
Bucură-te, stâlparea cea înţelegătoare din rădăcină împărătească;
Bucură-te, floare duhovnicească din sământa arhierească;

Bucură-te, Sfânta Sfintelor cea prea aleasă;
Bucură-te, Sfânta Sfintelor şi scară cerească;
Bucură-te, Raiule cu totul înflorit;
Bucură-te, Raiule cuvântător şi prea împodobit;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă Maria, care astăzi te-ai născut spre bucuria şi mântuirea a toată lumea!

Condacul al 3-lea

Bucurie a luat de la Dumnezeu, Ana pentru naşterea lui Samuel, dar şi mai mare a fost bucuria dumnezeieştilor părinţi pentru naşterea ta, Preasfântă Fecioară. Pentru care, slavă şi mulţumită din toată inima au adus lui Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

După îndelungată vreme de nerodire şi de mâhnire a dumnezeieştilor tăi părinţi, ca un soare prea frumos ai răsărit şi noaptea întristărilor ai risipit-o prin naşterea ta şi bucurie la toată lumea ai vestit. Pentru care cu smerenie şi cu umilinţă te lăudăm aşa:
Bucură-te, că naşterea ta îngerul Domnului o a vestit;
Bucură-te, că numele tău de înger s-a proorocit;
Bucură-te, că la naşterea ta cerul şi pământul s-au bucurat;
Bucură-te, că numele de Maria ca taină de la Dumnezeu ţi s-a dat;
Bucură-te, că cele cinci slove ale numelui tău pe unele din darurile tale le-a arătat;
Bucură-te, că tu cu fecioria şi cu proorocia ai covârşit-o pe Mariam;
Bucură-te, căci cu milostenia şi cu smerenia ai strălucit mai mult ca Abigail;
Bucură-te, că frumuseţea Rahilei ai întrecut-o fără de asemănare;
Bucură-te, că frumuseţea Rahilei s-a deosebit de a ta, ca a lunii de soare;
Bucură-te, că pe Iudita cea înţeleaptă, cu înţelepciunea ai întrecut-o;
Bucură-te, că pe Ana, mama lui Samuel, prin moartea cea gânditoare ai covârşit-o;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă Maria, care astăzi te-ai născut spre bucuria şi mântuirea a toată lumea!

Condacul al 4-lea

Să se bucure Isaia, proorocul cu bucurie mare, că, iată, semnul bucuriei în lume a strălucit şi Fecioara Maria, Maica lui Emanuel, la noi a sosit; de a cărei venire, cerul şi pământul se bucură şi împreună cu noi cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Înaintea Soarelui dreptăţii, steaua dimineţii celei duhovniceşti a răsărit şi raza zilei celei de taină nouă ne-a strălucit. Veseliţi-vă popoare şi vă bucuraţi şi pe dumnezeiasca pruncă, ce s-a născut cu bucurie mare să o lăudăm aşa:

Bucură-te, Preasfântă, dumnezeiască pruncă şi odor prea cinstit;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă, care la noi ai sosit;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă, pe care mai înainte cu duhul, proorocii te-au văzut;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă, ce te-ai născut spre mântuirea lumii;
Bucură-te, dumnezeiasca pruncă, că din pântece neroditor ai răsărit;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă, că prin a ta naştere a venit în lume mila lui Dumnezeu;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă, prin care soseşte împăcarea lumii cu Dumnezeu;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă, de a cărei naştere se veseleşte toată lumea;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă, că ai izgonit întristarea cea veche din lume;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă, că prin naşterea ta ne izbăveşti de osândă;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă, ce înlături de la uşa Edenului sabia cea de foc păzitoare;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă, că ne aduci iarăşi desfătarea Raiului;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă Maria, care astăzi te-ai născut spre bucuria şi mântuirea a toată lumea!

Condacul al 5-lea

Nazaretul cel mic şi nebăgat în seamă să se veselească şi să se bucure, căci cu slavă şi cu cinste s-a îmbrăcat prin naşterea ta, pruncă a lui Dumnezeu, Maria pe care toate neamurile te laudă şi cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Înflorit şi sfinţit tâlcuindu-se Nazaretul, cu taină pe tine te-a arătat Fecioară cea înflorită cu frumuseţea fără de asemănare şi împodobită cu felurimea darurilor Preasfântului Duh. De a ta gândită şi simţită frumuseţe foarte minunându-ne, cu nevrednicie îndrăznim a te lăuda aşa:
Bucură-te, floarea darurilor cea înflorită şi frumuseţea cea fără asemănare;
Bucură-te, Fecioară cea împodobită cu sfinţenie nemuritoare;
Bucură-te, floare care din tulpina uscată ai răsărit;
Bucură-te, ceea ce cu darurile Preasfântului Duh ai înflorit;
Bucură-te, floare care ai covârşit toate florile Raiului cu frumuseţea ta;
Bucură-te, floarea darurilor cea prea aleasă;
Bucură-te, Fecioară peste care Duhul lui Dumnezeu s-a odihnit;
Bucură-te, Fecioară, prea sfântă şi prea frumoasă;
Bucură-te, floare duhovnicească care ai împodobit pământul;
Bucură-te, Fecioară care ai fost aleasă de Mirele Cuvântul;
Bucură-te, floare care cu slavă nemuritoare pururea înfloreşti;
Bucură-te, Fecioară care covârşeşti cu frumuseţea cea duhovnicească cerurile;

Bucură-te, dumnezeiască pruncă Maria, care astăzi te-ai născut spre bucuria şi mântuirea a toată lumea!

Condacul al 6-lea

Porumbiţa lui Noe, oarecând, semn spre încetarea potopului a adus în corabie, iar tu, porumbiţă cuvântătoare, născându-te astăzi, semnul milei şi al milostivirii lui Dumnezeu îl aduci în lume. Pentru aceasta toţi ne bucurăm şi pe Dumnezeu îl lăudăm, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Pe tine, porumbiţa lui Dumnezeu, văzându-te sosind la noi, fiica potopului păcatelor ne părăseşte, căci toată lumea prin naşterea ta se izbăveşte de osândă, pentru care cu bucurie te lăudăm:
Bucură-te, porumbiţă a lui Dumnezeu, care la noi astăzi ai sosit;
Bucură-te, porumbiţa darului, care ai vestit încetarea morţii păcatului;
Bucură-te, porumbiţă de aur cu totul prea strălucită;
Bucură-te, porumbiţă duhovnicească şi prea sfinţită;
Bucură-te, porumbiţă cuvântătoare şi prea frumoasă;
Bucură-te, porumbiţă prea sfântă şi prea aleasă;
Bucură-te, porumbiţă, prin care lumea s-a izbăvit de întristare;
Bucură-te, porumbiţă, prin care ne-am izbăvit de rana morţii;
Bucură-te, porumbiţă peste care Duhul Sfânt a venit;
Bucură-te, porumbiţă pe care puterea Celui Preaînalt te-a umbrit;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă Maria, care astăzi te-ai născut spre bucuria şi mântuirea a toată lumea!

Condacul al 7-lea

Avraam, patriarhul şi Sara s-au slăvit de demult pentru naşterea lui Isaac. Dar, prea curată Fecioară, cu cât este slava ta mai înaltă decât a lui Isaac, cu cât slava dumnezeieştilor tăi părinţi a covârşit pe cea a lui Avraam? Pentru care, se cuvine a-I cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Scara lui Iacob, pe tine Preasfântă Fecioară te-a închipuit, căci pe aceea îngerii s-au văzut suindu-se şi pogorându-se; iar prin tine, scara cea înţelegătoare, Ziditorul îngerilor până la noi S-a pogorât şi firea noastră prin tine s-a suit de-a dreapta Tatălui; pentru care te lăudăm aşa:
Bucură-te, scară duhovnicească pe care Dumnezeu până la noi S-a pogorât;
Bucură-te, scară înţelegătoare prin care cerul şi pământul s-au unit;
Bucură-te, scară de taină care de la pământ ne-ai ridicat;

Bucură-te, scara cea tainică care pe cer te-ai rezemat;
Bucură-te, scara lui Dumnezeu, cea prea minunată;
Bucură-te, scara cerului, cea prea înfricoşată;
Bucură-te, scară gândită, a tainelor mântuirii;
Bucură-te, scară gândită, spre desăvârşire;
Bucură-te, scară prin care s-a pogorât la noi mila lui Dumnezeu şi îndurarea;
Bucură-te, scară prin care noi ne suim la Dumnezeu şi luăm iertarea;
Bucură-te, scară vie care toate treptele duhovniceşti ţi le-ai agonisit;
Bucură-te, scara Duhului, prin care firea oamenilor până la cer s-a suit;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă Maria, care astăzi te-ai născut spre bucuria şi mântuirea a toată lumea!

Condacul al 8-lea

Prea fericiţii tăi părinţi, Ioachim şi Ana, după a lor făgăduinţă, dar sfânt, cu totul fără prihană, te-au adus pe tine lui Dumnezeu şi tuturor oamenilor. Copilă a darurilor, adusă ai fost Lui în Biserică şi ca un serafim ai iubit pe Dumnezeu şi ca un înger îl lăudai pe El, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Vieţuirea ta în Sfânta Sfintelor, Preasfântă Fecioară a fost asemenea îngerilor lui Dumnezeu, căci tu pururea spre Dumnezeu cu privirile minţii erai şi în slavoslovia Lui pururea zăboveai pentru care şi noi, smeriţii, te lăudăm aşa:
Bucură-te, căci cu ochii minţii de-a pururea înaintea ta pe Dumnezeu ai văzut;
Bucură-te, căci cu vederea slavei Lui pe Moise l-ai întrecut;
Bucură-te, că gura ta cea de gând spre Domnul pururea o deschideai;
Bucură-te, că din gura ta cea de gând pe Duhul Sfânt pururea Îl trăgeai;
Bucură-te, că prin tăcerea ta cea de gând ai stăruit în luarea aminte;
Bucură-te, că prin tăcerea ta cea de gând de Duhul Sfânt te-a luminat;
Bucură-te, căci cu smerenia cea prea înaltă te-ai îmbrăcat;
Bucură-te, că prin smerenia ta spre tine Domnul a căutat;
Bucură-te, căci prin adâncimea smereniei tale, cu înălţime de slavă şi de dar te-ai încununat;
Bucură-te, că în Sfânta Sfintelor, Arhanghelul Gavriil trimis a fost spre a-ţi vesti;
Bucură-te, că de la dumnezeiescul Arhanghel ai primit veste de bucurie;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă Maria, care astăzi te-ai născut spre bucuria şi mântuirea a toată lumea!

Condacul al 9-lea

Prin cuvânt ai zămislit pe Cuvântul şi L-ai născut mai presus de firea naşterii. Drept aceea, toate neamurile te fericesc, iar Cuvântul cel întrupat din tine aude cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Cortul lui Moise cu meşteşug oarecând s-a împodobit, iar tu, Preasfântă Fecioară, cort sfânt şi înţelegător spre încăperea lui Dumnezeu cel necuprins te-ai făcut şi întru tine L-ai încăput, pentru care te lăudăm:
Bucură-te, cort al Legii darului prea frumos lucrat;
Bucură-te, chivot al lui Dumnezeu prea înfrumuseţat;
Bucură-te, chivot viu şi de mână neîmpletit;
Bucură-te, chivot prea luminat şi prea sfinţit;
Bucură-te, cort pe care Arhiereul arhiereilor l-a sfinţit;
Bucură-te, cort pe care slava lui Dumnezeu l-a acoperit;
Bucură-te, cort care ai purtat întru tine pe Dătătorul Legii;
Bucură-te, cort întru care Arhiereul cel mare a intrat;
Bucură-te, cort care spre sfinţirea şi mântuirea lumii te-ai făcut;
Bucură-te, cort care pe Dumnezeu în tine L-ai încăput;
Bucură-te, cort cu frumuseţe duhovnicească împodobit;
Bucură-te, cort viu şi înţelegător întru care Cuvântul a locuit;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă Maria, care astăzi te-ai născut spre bucuria şi mântuirea a toată lumea!

Condacul al 10-lea

Împăratul Solomon, biserică prea frumoasă lui Dumnezeu a zidit, iar împăratul cerului şi al pământului pe tine, Preasfântă Fecioară, biserică vie şi înţelegătoare spre a Sa sălăşluire te-a pregătit. Pentru care, toate popoarele prin tine Îl lăudăm şi-I cântăm lauda: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Adusu-te-ai pe tine lui Dumnezeu ca o haină de aur, cu toată podoaba faptelor bune împodobită şi ca o biserică vie şi înţelegătoare, a cărei frumuseţe gândită pe ceruri le-a întrecut; iar Cetele îngerilor mult minunându-se, pe tine te laudă aşa:
Bucură-te, biserică mai desfătată decât cerurile;
Bucură-te, biserică prea sfântă şi înfrumuseţată;
Bucură-te, biserică în care a încăput Dumnezeu;
Bucură-te, biserică prea împodobită care pe biserica lui Solomon ai înfrumuseţat-o;
Bucură-te, biserică a cărei slavă dinlăuntru străluceşte;
Bucură-te, biserică înţelegătoare în care Dumnezeu se odihneşte;
Bucură-te, biserică însufleţită şi cuvântătoare;

Bucură-te, biserică întru care pururea luminează neînseratul Soare;
Bucură-te, biserică mai înaltă decât cerurile;
Bucură-te, biserică a Preasfântului Duh, cea prea luminată;
Bucură-te, căci cu darurile Sfântului Duh străluceşti foarte;
Bucură-te, biserica milei şi a milostivirii, care pe toţi îi adăposteşti;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă Maria, care astăzi te-ai născut spre bucuria şi mântuirea a toată lumea!

Condacul al 11-lea
Mai înainte te-a văzut pe tine, Sfântă Fecioară, dumnezeiescul prooroc Iezechiel, ca pe o uşă încuiată şi pecetluită cu Duhul, prin care a intrat şi a ieşit Hristos Dumnezeu, nestricând peceţile fecioriei tale, pe care Îl lăudăm şi Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Prin tine, uşa vieţii celei de taină a venit în lume Mântuitorul şi uşile cerului s-au deschis pentru toţi cei ce vor crede în El şi pe tine te vor avea mijlocitoare prea bună; pentru care te lăudăm aşa:
Bucură-te, uşă lui Dumnezeu prin care Viaţa a intrat;
Bucură-te, uşa cea înţelegătoare a cerescului Împărat;
Bucură-te, uşă prin care mila şi iertarea pentru noi a venit;
Bucură-te, uşa Raiului celui prea sfinţit;
Bucură-te, uşa luminii şi a bucuriei;
Bucură-te, uşa cea pecetluită a fecioriei;
Bucură-te, Împărăţiei Cerurilor cea prea frumoasă;
Bucură-te, uşa mântuirii cea prea aleasă;
Bucură-te, uşa vieţii şi a îndurării;
Bucură-te, uşa milei şi a mângâierii;
Bucură-te, uşa gândită a slavei celei nemuritoare;
Bucură-te, uşa darului, prin care a venit în lume Mântuitorul Soare;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă Maria, care astăzi te-ai născut spre bucuria şi mântuirea a toată lumea!

Condacul al 12-lea
David, proorocul şi împăratul după cuviinţă să se bucure, că din neamul lui pe pământ vlăstar prea sfânt a răsărit, care Rodul vieţii prin Duhul Sfânt, Îl va aduce în lume; pe care îngerii şi oamenii Îl laudă şi Îi cântă: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Dumnezeiescul părinte David, pe tine mai înainte te-a văzut, prin Duhul cel Sfânt, ca pe o Împărăteasă a cerului şi a pământului, stând de-a dreapta lui Dumnezeu,

îmbrăcată în haină aurită şi împodobită pe care noi smeriţii robii tăi, cu credinţă din inimă te lăudăm:
Bucură-te, Împărăteasa cerului şi a pământului;
Bucură-te, Împărăteasa cerului cea prea slăvită;
Bucură-te, Împărăteasa cea fără de asemănare, mai slăvită decât Serafimii;
Bucură-te, Împărăteasa îngerilor şi a tuturor cetelor celor înţelegătoare;
Bucură-te, Împărăteasă prea sfântă şi prea frumoasă;
Bucură-te, Împărăteasă prea bună şi prea aleasă;
Bucură-te, Împărăteasa cea împodobită cu haină de aur ceresc;
Bucură-te, Împărăteasa cea cu frumuseţe duhovnicească împodobită;
Bucură-te, Împărăteasa zilei, care în ziua judecăţii celei de apoi vei sta lângă divanul cel de fulger;
Bucură-te, Împărăteasă prea îndurată, care la vremea judecăţii celei de apoi mare îndrăzneală către Judecătorul vei avea;
Bucură-te, Împărăteasă prea milostivă şi prea folositoare;
Bucură-te, Împărăteasă prea milostivă, nădejdea prea ticălosului meu suflet la judecata cea viitoare;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă Maria, care astăzi te-ai născut spre bucuria şi mântuirea a toată lumea!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, prea curată şi Preasfântă, dumnezeiască pruncă Maria care te-ai născut spre bucuria şi mântuirea a toată lumea, ascultă rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, care cu credinţă şi cu evlavie, din inimă lăudăm naşterea ta cea prea cinstită şi cerem prin tine, de la Dumnezeu, iertare păcatelor noastre, pace şi mare milă, cântându-I: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Soborul îngeresc şi neamul omenesc astăzi după cuviinţă să se veselească, pentru că Eva cea tainică în lume vine şi nădejdea aşteptării lui Adam se împlineşte. Pe care toţi, lăudând-o, aşa să-i zicem:
Bucură-te, că viaţa şi bucuria prin tine lumii se va trimite;
Bucură-te, steaua dimineţii cea înţelegătoare;
Bucură-te, steaua darului care vesteşti venirea în lume a veşnicului Soare;
Bucură-te, dimineaţă şi zori care aduci lumii veşnică nemurire;
Bucură-te, chemarea înapoi a celor ce de Rai s-au înstrăinat;
Bucură-te, chemarea înapoi a celor pe care şarpele i-a înşelat;
Bucură-te, cămară a tainelor mântuirii neamului omenesc;

Bucură-te, floarea milei şi a îndurării Părintelui ceresc;
Bucură-te, odor ales de Dumnezeu şi slava fecioriei;
Bucură-te, sălaşul cel cuvântător şi cămara cea sfântă a bucuriei;
Bucură-te, dumnezeiască pruncă Maria, care astăzi te-ai născut spre bucuria şi mântuirea a toată lumea!

Condacul 1

Astăzi uşa vieţii se deschide, astăzi raza Soarelui celui înţelegător răsare, astăzi Maica bucuriei se naşte spre mântuirea a toată lumea. Veseliţi-vă popoare şi vă bucuraţi şi cu credinţă, din inimă lăudaţi-o aşa: ***Bucură-te, dumnezeiască pruncă Maria, care astăzi te-ai născut spre bucuria şi mântuirea a toată lumea!***

Se spune această rugăciune:

Rugăciune

O, Preasfântă, prea curată şi prea nevinovată dumnezeiască Pruncă şi Fecioară Maria, care te-ai născut din părinţi drepţi şi fără prihană, spre bucuria şi mântuirea a toată lumea.

O, Preasfântă Fecioară, floarea firii omeneşti, prea frumoasă şi prea înţeleaptă care din tulpină uscată şi neroditoare ai răsărit şi care prin a ta naştere, întristarea prea

fericiţilor tăi părinţi şi a toată lumea ai risipit-o; nu ne lăsa pe noi, păcătoşii şi nevrednicii, care întru întristări şi scârbe ne aflăm din pricina păcatelor noastre.

O, roadă prea sfinţită a rugăciunii şi a înfrânării, ascultă rugăciunea neputincioşilor robilor tăi şi cu darul prea sfintelor tale rugăciuni, ajută-ne nouă şi ne învaţă a ne ruga lui Dumnezeu din inimă, fără de răspândire şi fără de formă.

Pe tine, chemarea lui Adam celui căzut, te rugăm să mijloceşti pentru noi către Dumnezeu, ca să ne cheme cu darul Său la adevărata pocăinţă.

Pe tine, Maica bucuriei te rugăm, veseleşte cu darul tău sufletele noastre cele mâhnite şi cuprinse de întristare.

Tu, Maica Luminii, mijloceşte la Preabunul Dumnezeu pentru luminarea minţilor şi a inimilor noastre.

Tu, raiule cuvântător, ajută-ne cu darul rugăciunilor tale să ne curăţim de întinăciunea păcatelor noastre, ca să ajungem la dumnezeiescul Rai.

Tu, palatul cel însufleţit al Cuvântului, ajută-ne nouă să vedem palatul Noului Sion, cel din ceruri.

Tu, Mireasa cea Preasfântă şi cu totul fără de prihană a lui Dumnezeu, ajută-ne ca să vedem şi noi, cei neputincioşi, Ierusalimul cel ceresc, pe Mireasa Mielului şi Maica celor întâi-născuţi.

Tu, căruţa Luminii, du-ne pe noi la lumina bucuriei, care de-a pururea este strălucitoare celor drepţi şi sfinţi.

Tu, norul cel în chipul porfirei cu raze de aur, umbreşte-ne pe noi de acea fierbinţeală a poftelor trupeşti şi de aprinderea mâniei şi a iuţimii.

Pe tine, ceea ce eşti starea fulgerului dumnezeirii şi raza cea strălucită a Soarelui celui de gând te rugăm, luminează-ne cu darul tău, ca să nu uităm că şi noi suntem biserici ale lui Dumnezeu şi să nu întristăm cu păcatele noastre Duhul lui Dumnezeu care locuieşte în noi.

Tu, noian al darurilor celor duhovniceşti, ajută-ne să dobândim şi noi, nevrednicii, darul lui Dumnezeu în veacul de acum şi în cel viitor.

Tu, sălaş al Duhului Sfânt, mijloceşte cu darul tău la Dumnezeu, ca inimă curată să zidească în noi şi cu duh drept să înnoiască cele dinlăuntru ale noastre.

Pe tine, Maica îndurării şi a mângâierii, te rugăm cu adâncă umilinţă a inimii, să stai lângă noi în ceasul cel mai de pe urmă al vieţii noastre, ca să ne ajuţi şi să ne mângâi sufletele în vremea despărţirii de acest trup stricăcios şi de veacul acesta trecător.

Pe tine, porumbiţă înţelegătoare cu aripi de aur şi cu străluciri de fulger, te rugăm din toată inima să călătoreşti cu noi până ce vom trece toate vămile cele înfricoşătoare ale văzduhului şi toată puterea întunericului celui de sub cer.

Pe tine, uşa vieţii, a luminii şi a bucuriei, te rugăm să ne ajuţi să intrăm pe porţile cele sfinte ale Împărăţiei Cerurilor şi să ajungem cu darul prea sfintelor şi prea puternicelor tale rugăciuni, la lumina veseliei celei neasemănate şi neapropiate.

Pe tine, Împărăteasa cerului şi a pământului, care pururea stai de-a dreapta Sfintei Treimi şi care ai născut pe Ziditorul Serafimilor şi i-ai întrecut întru cinstire pe Heruvimi, te rugăm noi, păcătoşii şi nevrednicii robii tăi, să stai aproape de sufletele noastre în ziua cea mare şi înfricoşătoare a Judecăţii de apoi şi să îmblânzeşti mânia cea sfântă şi dreaptă a Domnului şi Dumnezeului nostru Iisus Hristos, ca să miluiască şi să mântuiască sufletele noastre. Amin.

***

Domnul, Cel ce locuieşte în cer, vrând să Se arate pe pământ şi să vieţuiască cu oamenii, mai întâi a pregătit loc de sălăşluirea slavei Sale, pe Preacurata Maica Sa. Pentru că este obicei la împăraţi ca mai înainte să-şi pregătească, în cetatea în care vor să meargă, palatul de petrecere. Şi, precum palatele împăraţilor pământeşti se zidesc de prea înţelepţii lucrători din materiale mai scumpe, la loc mai înalt, mai frumoase şi mai desfătate decât alte locuinţe omeneşti, a trebuit a se zidi aşa şi palatul cerescului Împărat al slavei.

În Legea veche, când a vrut Dumnezeu să petreacă în Ierusalim, Solomon I-a zidit Lui casă, cu prea înţeleptul lucrător Hiraam, care era meşter renumit şi plin de înţelepciune şi de ştiinţă, ca să săvârşească tot lucrul.

Deci, a zidit-o din materii prime prea scumpe, din pietre alese, din lemne bine mirositoare de cedru şi chiparos, care se aduceau din Liban, şi din aur curat, la un loc prea înalt, pe muntele Morea. Era prea frumoasă, căci a săpat heruvimi pe pereţi, şi nenumărate feluri de pomi şi de flori. Deci, avea şi lărgime casa aceea, ca

să nu încapă cu înghesuială în ea mulţimea poporului lui Israel. Şi a venit întru ea slava Domnului în foc şi în nor. Dar nu era de ajuns casa aceea spre a cuprinde întru sine pe Dumnezeul cel neîncăput. Solomon i-a zidit Lui altă casă, dar Cel Prea Înalt nu locuieşte în biserici făcute de mâini omeneşti. ***"Ce casă îmi veţi zidi mie, zice Domnul sau care este locul odihnei mele?" Deci, a binevoit, la începutul darului celui nou, a I se zidi casă, nefăcută de mână, pe Preacurata, Prea Binecuvântata Fecioara Maria.***

Şi de care lucrători s-a zidit casa aceea? Cu adevărat de cei prea înţelepţi, adică de însăşi înţelepciunea lui Dumnezeu, după cum zice Scriptura: ***"Înţele-pciunea şi-a zidit ei însăşi casă".*** Pentru aceasta toate cele ce se fac cu înţelepciunea lui Dumnezeu sunt făcute bune şi desăvârşite. Iar de vreme ce palatul cel însufleţit l-a zidit înţelepciunea lui Dumnezeu Cuvântul, spunem deci că I s-a zidit lui Dumnezeu desăvârşita casă; Prea Luminatului Împărat I s-a zidit prea luminat palat; Prea Curatului Mire I s-a pregătit cea prea curată şi neîntinată cămară; neprihănitului Mieluşel I s-a zidit cea fără de prihană sălăşluire, la care lucru Însuşi este martor credincios în cer, zicând către dânsa: ***"Toată eşti bună, cea de aproape a Mea, şi prihană nu este în tine".***

Iar Sfântul Damaschin zice: "Toată eşti cămara Duhului, toată cetatea lui Dumnezeu şi noian de daruri, toată frumoasă, toată aproape de Dumnezeu".

Dar din ce fel de material s-a zidit palatul acesta? Din cele cu adevărat prea scumpe; căci ca dintr-o piatră scumpă s-a născut din neamul cel împărătesc, din David, care a biruit pe Goliat prin piatra aceea ce mai înainte închipuia pe Hristos, piatra cea nepusă în praştie. Şi că din nişte lemne bine mirositoare de cedru şi de chiparos, s-a născut Fecioara Născătoare de Dumnezeu din neamul arhieresc, cel ce aducea lui Dumnezeu jertfe bine mirositoare. ***Tatăl ei, Sfântul şi dreptul Ioachim, era fiul lui Varpafir cel ce-şi trăgea obârşia sa din Natan, fiul lui David, iar mama ei, Sfânta şi dreapta Ana, era fiica lui Natan preotul din neamul lui Aaron. Şi era Preacurata Fecioara după tată din neam împărătesc, iar după mamă din neam arhieresc.***

O, Doamne, din câte prea scumpe materii şi din ce prea cinstite neamuri s-a pregătit palatul cel însufleţit al Împăratului slavei! Şi precum în casa lui Solomon zidurile cele de piatră şi de lemn aveau mai multă cinste decât aurul cel curat cu care erau aurite; tot aşa în naşterea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu neamurile bune, cel împărătesc şi arhieresc, s-au cinstit mai mult cu curăţia deplină a sfinţilor ei părinţi, care este mai scumpă decât tot aurul şi argintul şi mai cinstită decât pietrele cele de mult preţ. Tot lucrul pământesc nu este vrednic de cinstea ei,

pentru că Preasfânta Fecioară s-a născut din curăţia părinţilor, care este mai presus decât tot neamul bun.

Acest lucru îl mărturiseşte ***Sfântul Ioan Damaschin*, vorbind aşa către Sfinţii şi drepţii dumnezeieşti părinţi: "O, fericită însoţire, Ioachime şi Ano! din rodul pântecelui vostru cu adevărat fără de prihană v-aţi cunoscut! După cuvântul Domnului: Din rodurile lor îi veţi cunoaşte pe dînşii. Aţi rânduit viaţa voastră precum a fost plăcut lui Dumnezeu. Pentru că vieţuind în curăţie şi cuvioşie aţi răsărit vistieria fecioriei, pe Fecioara aceea ce a fost mai înainte de naştere fecioară, cu mintea, cu sufletul şi după naştere fe-cioară şi totdeauna fecioară, cu mintea, cu sufletul şi trupul de-a pururea feciorind.**

Deci, se cădea ca fecioria cea născută pe sine din curăţie să se aducă trupeşte pe sine însăşi luminii celei uneia născute. O, doime a cinstitelor turturele cuvântătoare, Ioachime şi Ano! Voi, păzind fireasca lege cu curăţie, v-aţi învrednicit celor mai presus de fire daruri dumnezeieşti, pentru că pe Fecioara, dumnezeiasca Maică, voi vieţuind cu dreaptă credinţă şi cu cuvioşie, în omenească fire aţi născut, aţi odrăslit pe cea mai înaltă decât îngerii, pe fiica aceea ce şi pe îngeri acum stăpâneşte. O, prea frumoasă şi prea dulce fiică! O, crinule, cel ce ai crescut în mijlocul spinilor, fiind din rădăcină împărătească cea de bun neam! Prin tine împărăţia cu preoţia s-au îmbogăţit!"

Cu aceste cuvinte, Sfântul Ioan Damaschin arată din ce fel de părinţi s-a născut dumnezeiasca Maică, din cât de scumpe materii s-a pregătit palatul Împăratului ceresc. În ce fel de loc s-a dospit acest aluat însufleţit? Cu adevărat în cel prea înalt, pentru că Biserica dă o mărturie ca aceasta despre dânsa: ***"Cu adevărat eşti Fecioară curată mai presus decât toate".*** Însă nu cu înălţimea locului, ci cu a bunătăţilor şi cu a darurilor dumnezeieşti, pentru că locul unde s-a născut prea binecuvântata Fecioară era o cetate mică în pământul Galileei, care se numeşte Nazaret (Despre casa lui Ioachim şi Anei, după multă cercetare, n-am putut să aflăm, lămurit, unde a fost. Am găsit scris în unele locuri că a fost în Ierusalim, iar în aceste cărţi scrie că în Nazaret, şi nedumerirea a rămas tot nedumerire), sub Capernaum, cetatea cea mare, aflându-se neslăvită şi necinstită şi locuitorii ei defăimaţi.

Mai apoi şi pentru Hristos s-a zis: ***"Din Nazaret oare poate să iasă ceva bun?"*** Iar Domnul, ***"Cel ce petrece întru cele înalte şi spre cei smeriţi priveşte"***, a binevoit să se nască Preacurata Maica Sa, nu în Capernaumul cel ce prin mândrie până la cer se înălţase, ci în smeritul Nazaret, arătând că tot ce este între oameni înalt este urâciune înaintea lui Dumnezeu, iar ceea ce este trecut de dânşii cu vederea şi

defăimat, aceea la Dânsul este înalt şi cinstit. La aceasta se mai poate adăuga că din singur numele de Nazaret să se arate înălţimea bunătăţilor Preacuratei Fecioare. ***Precum prin naşterea Sa în Betleem, care se tâlcuieşte "casa pîinei", a închipuit cu taină că El este pâinea cea coborâtă din cer spre însufleţirea şi întărirea lumii, aşa şi în naşterea Preacuratei Maicii Sale în Nazaret, arată cele înalte pentru că Nazaretul se tâlcuieşte "în-florit, sfinţit şi deosebit de cele pământeşti, încununat şi păzit".***

Toate acestea se arată luminos întru Preacurata Fecioară, pentru că ea este

- ✓ *floarea ce a răsărit din pomul cel uscat, din pântecele cel neroditor şi sterp şi a înnoit firea noastră cea uscată;*
- ✓ *floarea cea neveştejită, care înfloreşte pururea prin feciorie,*
- ✓ *floarea cea cu bun miros care a născut mirosul cel frumos, pe singur Împăratul;*
- ✓ *floarea care a adus rod pe Hristos Domnul, ceea ce singură a răsărit mărul cel cu bun miros;*
- ✓ *este sfinţită cu darul Sfântului Duh, cel ce a venit spre dânsa şi a umbrit-o.*
- ✓ *Şi este mai sfântă decât toţi sfinţii, pentru că a născut pe Cuvântul, cel mai sfânt decât toţi sfinţii.*
- ✓ *Ea este deosebită de păcătoşii pământeşti, căci nici un păcat în toată viaţa sa n-a cunoscut.*

Toţi cu David grăiesc: "***Fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea***". Numai singură aceea grăieşte: "***Fără de nelegiuire am alergat şi v-am îndreptat***", pentru că ea este îndreptarea oamenilor, nu numai nefăcând păcatul, ci şi pe păcătoşi abătându-i de la lucrurile cele rele, aşa cum zice Biserica spre dânsa: "***Bucură-te, ceea ce curăţeşti lucrurile cele spurcate***".

Ea este încununată cu slavă şi cu cinste.

- ⇒ *Încununată cu slavă, că din împărăteasca rădăcină a răsărit,*
- ⇒ *încununată cu cinste, că din arhierească seminţie a crescut.*
- ⇒ *Încununată cu slavă, că din cei curaţi şi drepţi născători a odrăslit;*
- ⇒ *încununată cu cinste, ca cea cinstită prin bunavestire şi slujire a arhanghelului;*
- ⇒ *încununată cu slavă ca o Maică a lui Dumnezeu. Că ce este oare mai slăvit decât a naşte pe Dumnezeu?*
- ⇒ *Încununată cu cinste, ca cea pururea fecioară; căci ce este mai cinstită decât aceasta, ca şi după naştere a fi fecioară?*

- ⇒ *Încununată cu slavă cea mai slăvită decât serafimii, care ca un serafim a iubit pe Dumnezeu;*
- ⇒ *încununată cu cinste, cea mai cinstită decât heruvimii, ca ceea ce pe heruvimi cu înţelepciunea şi cu cunoştinţa cea dumnezeiască i-a covârşit. "**Iar slavă, cinste şi pace se cuvine tot omului care face binele**", zice apostolul.*

Şi cine din pământeni s-a aflat lucrător de bunătăţi mai bun decât Preacurata Fecioară? Toate poruncile Domnului le-a păzit, toată voia Lui a făcut-o, toate cuvintele Lui le-a luat în minte, toate graiurile Lui le-a ascuns în inima sa, toate lucrurile cele de milostivire le-a arătat celor de aproape. Deci, cu vrednicie s-a încoronat ca o lucrătoare a tuturor faptelor bune. Este încă şi păzită, că vistieria curăţiei sale feciorești o păzea cu străşnicie, încât nici îngerului nu voia să o încredinţeze, pentru că, văzând pe înger, s-a tulburat de cuvântul lui şi gândea în ce chip va fi acea închinare?

Toate acestea Nazaretul, prin numirea sa, le-a arătat a fi în Preacurata Fecioară şi cine nu va zice că palatul acesta înalt al lui Hristos, cu bunătăţile şi dumnezeieştile daruri nu este foarte înălţat? Înaltă este, că din cer s-a dăruit, deşi pe pământ din pământeni s-a născut. Din cer, că precum zic unii din gânditorii de Dumnezeu, arhanghelul Gavriil, cel ce a binevestit lui Zaharia naşterea lui Ioan, acelaşi a binevestit lui Ioachim şi Anei zămislirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, acela a adus din cer şi numele ei cel prea binecuvântat zicând către maica cea neroditoare: "Ano, Ano, vei naşte pe fiica cea prea binecuvântată şi se va chema numele ei Maria".

Drept aceea fără îndoială poate să se numească cetate sfântă, Ierusalim nou, pogorât din cer de la Dumnezeu şi locaş al lui Dumnezeu între oameni. Înalt este lăcaşul lui Dumnezeu, că mai presus de serafimi s-a înălţat, născând pe Împăratul Hristos. "O, înălţime, cu anevoie de suit de gândurile omeneşti!"

Dar ce fel de frumuseţe are Fecioara Maria, palatul cel dumnezeiesc al lui Hristos, să ascultăm pe acelaşi ***Ioan Damaschin, care zice aşa: "S-a adus lui Dumnezeu, Împăratul tuturor, îmbrăcată cu bună podoabă a faptelor bune, ca şi cu o haină de aur şi înfrumuseţată cu darul Duhului Sfânt, a cărei slavă este înăuntru. Că precum la toată femeia, bărbatul este slava ei cea din afară, aşa slava Născătoarei de Dumnezeu este înăuntru, adică rodul pântecelui ei".***

Şi iar zice acelaşi: ***"Fecioară de Dumnezeu dăruită, biserică sfântă a lui Dumnezeu, pe care acel începător de lume, Solomon, a zidit-o, şi în dânsa a***

pietruit, nu cu aur împodobită, nici cu pietre neînsufleţite, ci, în loc de aur, strălucind cu Duhul, iar în loc de pietre scumpe, avându-l pe Hristos mărgăritarul cel de mult preţ".

O podoabă ca aceasta este înfrumuseţarea palatului acestuia, mult mai frumoasă decât ceea ce a fost în biserica lui Solomon, în care se vedeau închipuite asemănări de heruvimi, de pomi şi de flori. Dar şi în această însufleţită biserică, în Preacurata Fecioară, se văd arătate chipuri de heruvimi, căci viţa sa cea de heruvim nu numai s-a asemănat heruvimilor, dar i-a şi întrecut.

Dacă Biserica a obişnuit a-i numi heruvimi pe alţi sfinţi, cântând: ***"Ce vă vom numi pe voi, sfinţilor? Heruvimi, că întru voi s-a odihnit Hristos"***, cu atât cu cât mai ales Fecioara Născătoarea de Dumnezeu este heruvim, în care s-a odihnit trupeşte Hristos şi pe mâinile ei cele prea curate a şezut Dumnezeu ca pe un scaun: ***"scaun de heruvimi, fecioară".*** A închipuit în sine şi asemănările pomilor celor bine roditori, făcându-se, duhovniceşte, măslin roditor în casa lui Dumnezeu şi finic înfloritor.

Pentru aceasta acum se numeşte mlădiţa de viaţă purtătoare, Biserica cântând aşa: ***"Din cea neroditoare rădăcină, mlădiţă de viaţă purtătoare ne-a odrăslit nouă pe Maică Sa, Dumnezeul minunilor".*** Deci, acestea toate se grăiesc pentru frumuseţele ei cele duhovniceşti. Dar, pe lângă acestea, şi de cele trupeşti nu era lipsită, după cum adeveresc mulţi dascăli bisericeşti, că în toată partea cea de sub soare n-a fost şi nu va fi fecioară aşa de frumoasă, precum a fost Fecioara Născătoare de Dumnezeu, ***pe care, Sfântul Dionisie Areopagitul, văzând-o, voia să o numească Dumnezeu, de nu ar fi ştiut pe Dumnezeu cel născut dintr-însa. Pentru că dumnezeiescul dar de care era plină strălucea din prea luminată faţa ei. Un palat ca acesta înainte şi-a gătit Lui pe pământ, Împăratul cel ceresc frumos cu sufletul şi cu trupul, ca o mireasă împodobită bărbatului său. Dar încă şi desfătat: "Pântecele ei mai desfătat decât cerurile l-au lucrat".*** Şi au încăput întru dânsa Cel neîncăput, Hristos Dumnezeu.

Cea desfătată sălăşluire a Cuvântului, Preacurata Fecioară, nu numai lui Dumnezeu Cuvântul, ca unui împărat este desfătată, ci şi nouă, robilor celor ce alergăm către Dumnezeu, Cel ce S-a sălăşluit într-însa. Pe Dumnezeu L-a încăput în pântece, iar pe noi ne încape în a sa milostivire.

Vasul cel ales, ***Sfântul apostol Pavel, pornindu-se spre milostivire, zicea către iubiţii săi: "Inima noastră s-a lărgit, aveţi loc destul întru noi".*** Dar, la care din sfinţi poate să se găsească milostivirea aşa de desfătată spre încăpere tuturor,

precum, după Dumnezeu, a Mariei? Că încape aicea atât cel curat, după cum şi păcătosului iarăşi nu-i este strâmt aici. Acolo cel pocăit are locul său şi dis-peratul asemenea cu cel nepocăit. Ca şi în corabia lui Noe neoprită, nu numai celor curate, ci şi vietăţilor celor necurate se află scăpare.

Întru a ei milostivire toţi cei scârbiţi, năpăstuiţi, flămânzi, înviforaţi şi bolnavi află loc de ajuns, pentru că nu ştie să fie nemilostivă cea al cărei pântece ne-a născut nouă pe prea Bunul Dumnezeu. Mulţi străjeri înarmaţi păzesc palatele împăraţilor pământeşti şi nu dau voie tuturor ce voiesc să intre într-însele, ci îi opresc şi îi întreabă de unde şi la ce vin. ***Iar palatul lui Hristos cel însufleţit, deşi este înconjurat de heruvimi şi de serafimi şi de nenumărate cete ale îngerilor şi ale tuturor sfinţilor, la uşa milostivirii îndurărilor ei nimenea nu opreşte pe cela ce va să intre. Nu-i opresc străjerii, nu-i gonesc ostaşii, nici la ce vin nu-i întreabă, ci fără de apărare intră cu rugăciunea, şi primeşte dar spre cererea cea de folos.***

Drept aceea să alergăm la milostivirea celei ce s-a născut din pântece neroditor, dându-i ei o închinăciune ca aceasta: ***"Bucură-te, palatul cel cu totul fără de prihană al Împăratului tuturor! Bucură-te, sălăşluirea lui Dumnezeu, Cuvântului, căreia, şi ţie, fiicei părintelui, Maicii Fiului, miresei Sfântului Duh, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh de la noi cei din ţarină, să fie cinste şi slavă în veci". Amin.***

(Vieţile Sfinţilor - Cuvânt la Naşterea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu)